

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021 - 6242

Doknr.
462154

Dato
29-09-2021

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 1. september 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 810 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet stilles som opfølgning på samråd om fup i forældrenevneundersøgelser den 31. august 2021, jf. samrådspm. AH, AI, AK, AL og AM.

Spørgsmål nr. 810:

"Vil ministeren oplyse, om kommunerne har pligt til at identificere alle sager, hvor der er udarbejdet en forældrenevneundersøgelse af den pågældende psykolog, herunder om kommunerne har pligt til at rette henvendelse til de implicerede familier og orientere dem om, hvilke muligheder de har for at få genoptaget deres sag?"

Svar:

På baggrund af sagen om den pågældende psykologs arbejde tog Ankestyrelsen kontakt til samtlige kommuner på landsplan og bad dem identificere de sager, hvor de har benyttet erklæringer fra den pågældende psykolog, for at genvurdere sagerne - og herunder vurdere, om grundlaget for kommunens afgørelser fortsat er tilstrækkelige, eller om der er behov for supplerende oplysninger.

I henvendelsen henviste Ankestyrelsen til, at kommunen efter serviceloven § 155 a, stk. 1, 1. pkt., har pligt til at genvurdere allerede iværksatte foranstaltninger over for et barn eller en ung, hvis kommunen modtager en underretning om barnet eller den unge.

Bestemmelsen i § 155 a fastsætter, at en kommune, der modtager en underretning om et barn eller en ung, der allerede er iværksat foranstaltninger over for, skal genvurdere sagen. Kommunen har i forbindelse med genvurderingen en pligt til at sikre sig, at en sag er belyst tilstrækkeligt. Det vil sige, at kommunen skal undersøge og vurdere, om grundlaget for afgørelsen er i orden. Hvis det ikke er tilfældet, skal kommunen indhente yderligere oplysninger.

Der er ikke tale om, at kommunalbestyrelsens behandling af en underretning skal antage samme omfang som en børnefaglig undersøgelse. Kommunalbestyrelsen skal derimod på baggrund af underretningen vurdere, om der er grundlag for at iværksætte en undersøgelse på baggrund af en vurdering af de relevante forhold, som kan belyse de forhold, underretningen bygger på. Som udgangspunkt skal forældrene orienteres om indholdet af en underretning, som kommunen modtager jf. oplysningspligten i persondatalovens §§ 28-29.

Kommunen vil som led i sagsoplysningen fx kunne indhente en ny forældrekompetenceundersøgelse. Der kan i forbindelse med genvurderingen også finde en samtale sted med barnet eller den unge. I genvurderingen af en sag skal der deltage én eller flere medarbejdere på området for udsatte børn og unge, som ikke tidligere har deltaget i behandlingen af sagen. Kommunen skal på baggrund af de nye oplysninger i sagen vurdere, om der kan være grundlag for at ændre en afgørelse om anbringelse uden for hjemmet eller om iværksættelse af andre foranstaltninger. Kommunen skal i så fald iværksætte en fornyet sagsbehandling efter reglerne i serviceloven.

Ankestyrelsen har oplyst kommunerne, at efter Ankestyrelsens vurdering omfatter denne genvurderingspligt også det forhold, at en kommune får oplysninger, som rejser tvivl om, hvorvidt sagsoplysningen i en børnesag har været fyldestgørende.

I den forbindelse vil jeg gerne understrege, at man som privatperson altid kan rette henvendelse til kommunen, hvis man har en bekymring for et konkret barn eller ung og underrette om dette.

Ankestyrelsen har vejledt kommunerne om selv at genvurdere sagerne, og de har derfor ikke kendskab til, hvor mange sager, der på den baggrund skal gennemgås i kommunerne.

Ankestyrelsen har samtidigt henvendt sig direkte til fire konkrete kommuner, som Ankestyrelsen fik oplyst havde gjort brug af den pågældende psykolog i børnesager, og bedt disse konkrete kommuner om en redegørelse for, hvad de gør i de konkrete sager. De fire pågældende kommuner har sendt redegørelser til Ankestyrelsen for de tiltag, de har iværksat. Herefter har Ankestyrelsen gennemgået redegørelserne og har vurderet, at de fire kommuner tager relevante sagsbehandlingsskridt i sagerne.

Ankestyrelsen har også selv vurderet de sager om tvangsmæssige afgørelser, som Ankestyrelsen har behandlet fra de fire kommuner og hvori erklæringer fra den nævnte psykolog indgår.

Styrelsen har i alt gennemgået sager om børn fra 8 familier, og har inddraget børnesagkyndig bistand i vurderingen, hvor dette er relevant. Ankestyrelsen har oplyst, at gennemgangen ikke har givet anledning til at ændre afgørelser.

Derudover gælder det altid for afgørelser om anbringelse uden samtykke, at disse skal genbehandles løbende efter de almindelige regler for at sikre, at barnet eller den unge kun er anbragt, såfremt det fortsat er det bedste for barnet eller den unge. Genbehandlingsfristen er som udgangspunkt hvert andet år, men fastsættes efter servicelovens § 62, stk. 1 - 5 og afhænger af det konkrete sagsforløb samt anbringelsens omstændigheder i øvrigt. Ved genbehandlingen er kommunen forpligtet til at gøre forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 12 opmærksom på at retten til at udtale sig inden der træffes afgørelse i børn- og ungeudvalget.

Med venlig hilsen
Astrid Krag